

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ເອກະພາບ ສັງຄົມນິຍົມ

ເລກທີ 97/ປທປທ
ລົງວັນທີ 24/12/1990

ດຳລັດ

**ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ**

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍຄອບຄົວ.

- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມຜູ້ແທນປະຊາຊົນທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງປະທານປະເທດ.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສປສ ລົງວັນທີ 19 ເມສາ 1988.
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງທີ 5 ສະໄຫມສາມັນຂອງສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ ຊຸດທີ II ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍຄອບຄົວ ສະບັບເລກທີ 07/90/ສປສ ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 1990.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກດຳລັດ :

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ຄອບຄົວ.
- ມາດຕາ 2: ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີໄດ້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 1990
ຜູ້ວ່າການແທນປະທານປະເທດ
ພູມີ ວົງວິຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ເອກະພາບ ສັງຄົມນິຍົມ

ສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ

ເລກທີ 07/90/ສປສ

ກົດໝາຍ

ຄອບຄົວ

ພາກທີ I

ຫລັກການລວມ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍຄອບຄົວ

ກົດໝາຍຄອບຄົວມີໜ້າທີ່:

ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄອບຄົວໃຫ້ເປັນຈຸລັງອັນເຂັ້ມແຂງຂອງສັງຄົມລາວ;

ສ້າງສາຍພົວພັນຄອບຄົວ ດ້ວຍການແຕ່ງດອງ ໂດຍຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ສະເໝີພາບ
ລະຫວ່າງ ຍິງຊາຍ;

ສຶກສາອົບຮົມລູກໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຄອບຄົວ, ຮັກຊາດ ແລະ ເຂາຮ່ວມການປົກປັກຮັກສາ ແລະ
ກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ;

ປົກປັກຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກໃນຊີວິດຄອບຄົວ ແລະ ໃນເມື່ອຜົວເມັງ ຢ່າ
ຮ້າງກັນ;

ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ ຊາຍໃນສາຍພົວພັນຄອບຄົວ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີສິດເທົ່າທຽມກັນໃນທຸກດ້ານ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນຄອບຄົວ.

ສາຍພົວພັນຄອບຄົວເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບຕົນກຳເນີດ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງ
ຄົມ, ເຊື້ອຊາດ, ເຜົ່າຊົນ, ລະດັບວັດທະນະທຳ, ອາຊີບ, ສາດສະໜາ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ເສລີພາບໃນການແຕ່ງດອງ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ທີ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸແຕ່ງດອງແລ້ວ ກໍມີສິດເອົາກັນເປັນຜົວເມັງໄດ້ຕາມຄວາມສະຫມັກໃຈ, ເສລີພາບ ແລະ ຄວາມຮັກມັກກັນ.

ຫ້າມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງບັງຄັບ ຫລື ຂັດຂວາງການແຕ່ງດອງຂອງບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 4. ການເປັນຜົວໜຶ່ງເມັງດຽວ.

ການເອົາກັນເປັນຜົວເມັງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບອບຜົວໜຶ່ງເມັງດຽວ.

ມາດຕາ 5. ການປົກປັກຮັກສາຜົມປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ.

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ປົກປັກຮັກສາຜົມປະໂຫຍດຂອງຜູ້ເປັນແມ່ ແລະ ເດັກໃນຊີວິດຄອບຄົວ ແລະ ໃນເມື່ອຜົວເມັງບໍ່ສາມາດຈະຢູ່ນຳກັນໄດ້.

ພາກທີ II

ການສູ່ຂໍ້ ແລະ ການແຕ່ງດອງ

ຫມວດທີ 1

ການສູ່ຂໍ້

ມາດຕາ 6. ການສູ່ຂໍ້

ເມື່ອຄູ່ປ່າວສາວ ຫາກມັກຮັກ ແລະ ຕົກລົງຈະເອົາກັນເປັນຜົວເມັງແລ້ວ ຝ່າຍຊາຍກໍເອົາພໍ່ແມ່, ເຖາແກ່ຂອງຕົນໄປສູ່ຂໍ້ນຳພໍ່ແມ່, ເຖາແກ່ຂອງຝ່າຍຍິງ ຕາມຮີດຄອງປະເພນີ ເພື່ອຕົກລົງກ່ຽວກັບພິທີແຕ່ງດອງ.

ມາດຕາ 7. ການທົດແທນຄວາມເສັງຫາຍ ເນື່ອງມາຈາກ ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມການສູ່ຂໍ້

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມເສັງຫາຍ ຕໍ່ກຽດສັກສີຂອງຝ່າຍຍິງ ຫລື ຝ່າຍຊາຍ ຫລື ມີການໃຊ້ຈ່າຍເຂາໃນການກະກຽມແຕ່ງດອງຝ່າຍທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມການສູ່ຂໍ້ ກໍຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສັງຫາຍນັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມປະເວນີກັນກ່ອນແຕ່ງດອງ

ໃນເມື່ອຊູ້ສາວ ໄດ້ຮ່ວມປະເວນີກັນກ່ອນ ຖ້າຫາກຊາຍຊູ້ບໍ່ເອົາຍິງຊູ້ເປັນເມັງແລ້ວ ຊາຍຊູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ທຳຂວັນຍິງຊູ້ ຫລື ຄອບຄົວຂອງຍິງຊູ້ ຕາມຮີດຄອງປະເພນີ.

ຖ້າຫາກມີການຮ່ວມປະເວນີ ຈົນເຖິງຂຶ້ນຖືພາມານ ນອກຈາກຈະໄດ້ເສັຽຄ່າທຳຂວັນແລ້ວ ຊາຍຊູ້ຍັງຈະຕ້ອງເສັຽຄ່າອອກລູກ, ຄ່າຢູ່ກຳ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆຕື່ມອີກ.

ຊາຍຊູ້ຍັງມີພັນທະລ້ຽງດູລູກ ທີ່ເກີດມານັ້ນ ຈົນກວ່າເດັກຈະຮອດກະສຽນອາຍຸ.

ຫມວດທີ 2

ການແຕ່ງດອງ

ມາດຕາ 9. ເງື່ອນໄຂການເອົາກັນເປັນຜົວເມັງ

ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງທີ່ມີອາຍຸ ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ ມີສິດແຕ່ງດອງໄດ້. ໃນກໍລະນີພິເສດ ແລະ ຈຳເປັນ ອາຍຸດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຕໍ່ກວ່າ ສິບແປດປີກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສິບຫ້າປີ. ການແຕ່ງດອງຕ້ອງມີການຕົກລົງ ແລະ ຄວາມສະຫມັກໃຈເອົາກັນເປັນຜົວເມັງຂອງທັງສອງຝ່າຍ ໂດຍບໍ່ມີການບັງຄັບຈາກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຫລື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 10. ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ງດອງ

ການແຕ່ງດອງ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໄດ້ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນທີ່ເປັນບ້າເສັຽຈິດ ຫລື ພວມເປັນພະຍາດ ທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ ຫລື ສຸຂະພາບຂອງຜົວ ຫລື ເມັງ ຫລື ລູກ;
2. ບຸກຄົນທີ່ເປັນຍາດສາຍເລືອດດຽວກັນ ຄື ພໍ່ ແມ່, ປູ່ຢ່າ, ພໍ່ເຖາ, ແມ່ເຖາ ຂຶ້ນເມື່ອກັບລູກ, ຫລານ, ເຫລນຕ່ຳລົງມາ, ລະຫວ່າງ ພໍ່ລ້ຽງ, ແມ່ລ້ຽງ ກັບ ລູກລ້ຽງ, ລະຫວ່າງພໍ່ນ້າ, ແມ່ນ້າ ກັບ ລູກນ້າ, ລະຫວ່າງ ລູກລ້ຽງ ກັບ ລູກຄົງ, ລະຫວ່າງ ອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງ, ລະຫວ່າງ ລູງ ບ້າ, ອາວອາ, ນ້າກັບ ຫລານ.

ຫມວດທີ 3

ລະບຽບການແຕ່ງດອງ

ມາດຕາ 11. ການພິຈາລະນາ ແລະ ການຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງ

ຄູ່ບ່າວສາວ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກແຕ່ງດອງນຳກັນ ຕ້ອງເຮັດຄຳຮ້ອງເປັນລາຍລັກອັກສອນແລ້ວ ຍື່ນຕໍ່ເຈາະໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ.

ເຈາະໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍແຕ່ງດອງ ໃນກຳນົດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງ ເດືອນ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ຄູ່ບ່າວສາວນັ້ນ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ເຈາະໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ ກໍຈະຮຽກພວກກ່ຽວເຂາມາທຳການຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງ ຊຶ່ງໜ້າພະຍານ ສາມຄົນ.

ມາດຕາ 12. ພິທີແຕ່ງດອງ

ພິທີແຕ່ງດອງຕາມຮີດຄອງປະເພນີຈະເຮັດ ຫລື ບໍ່ເຮັດກໍໄດ້, ຈະເຮັດພ້ອມ ຫລື ລຸນຫລັງການ ຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງນັ້ນກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ສາຍພົວພັນ ຜົວເມັງ ຈະເກີດຂຶ້ນນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 4

ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຜົວເມັງ

ມາດຕາ 13. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜົວເມັງ

ຢູ່ໃນຄອບຄົວ ຜົວ ແລະ ເມັງ ມີສິດສະເໜີພາບກັນໃນທຸກດ້ານ. ຜົວ ເມັງ ພ້ອມກັນຕົກລົງ ບັນຫາພາຍໃນຄອບຄົວຢ່າງເປັນເອກະພາບ. ຜົວ ເມັງ ມີພັນທະຮັກແພງ, ເຄົາລົບນັບຖື, ເບິ່ງແຍງ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນພ້ອມກັນລ້ຽງລູກ, ສຶກສາອົບຮົມລູກ ແລະ ກໍ່ສ້າງກັນໃຫ້ກາຍເປັນ ຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມສາມັກຄີ, ມີຄວາມສຸກ ແລະ ກ້າວຫນ້າ.

ມາດຕາ 14. ສິດໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜົວເມັງ

ຜົວ ເມັງ ມີສິດເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ. ການເລືອກປ່ອນຢູ່ຂອງຄອບຄົວ ແມ່ນ ການຕົກລົງເປັນເອກະພາບຂອງຄູ່ຜົວເມັງ.

ມາດຕາ 15. ສິດໃນການເລືອກນາມສະກຸນ

ຜົວ ເມັງ ມີສິດເລືອກເອີ້ນນາມສະກຸນ ຂອງຜົວ ຫລື ເມັງ ເພື່ອເປັນນາມສະກຸນຂອງຄອບຄົວ ຫລື ຜົວ ເມັງຈະຮັກສານາມສະກຸນເດີມຂອງໃຜລາວໄວ້ກໍໄດ້.

ຫມວດທີ 5

ການສິ້ນສຸດການເປັນຜົວເມັງກັນ

ມາດຕາ 16. ສາຍເຫດຂອງການສິ້ນສຸດການເປັນຜົວເມັງກັນ

ການເປັນຜົວເມັງກັນ ຈະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການເສັງຊີວິດຂອງຜົວ ຫລື ເມັງ ຫລື ການປະກາດ ຂອງສານວ່າຜົວ ຫລື ເມັງເປັນຜູ້ເສັງຊີວິດ, ຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ຮັບຮູ້ການແຕ່ງດອງເປັນໂມຄະ ແລະ ການຢ່າຮ້າງ.

ມາດຕາ 17. ການແຕ່ງດອງເປັນໂມຄະ

ການແຕ່ງດອງເປັນໂມຄະ ແມ່ນ ການແຕ່ງດອງທີ່ລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງການແຕ່ງດອງ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 18. ການລົບລ້າງການແຕ່ງດອງທີ່ເປັນໂມຄະ

ການລົບລ້າງການແຕ່ງດອງທີ່ເປັນໂມຄະ ແມ່ນ ສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນ.

ໄອຍະການປະຊາຊົນ, ເຈາໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ, ພໍ່ແມ່ຂອງຜົວ ຫລື ເມັງ, ຜົວ ຫລື ເມັງ ເອງ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົບລ້າງການແຕ່ງດອງທີ່ເປັນໂມຄະ.

ມາດຕາ 19. ຜົນສະທ້ອນຂອງການແຕ່ງດອງທີ່ເປັນໂມຄະ

ເມື່ອການແຕ່ງດອງທີ່ເປັນໂມຄະ ຫາກຖືກລົບລ້າງແລ້ວ ສາຍຜົວເມັງ ກໍຈະຂາດຈາກກັນ ແຕ່ລູກທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງ ຫລື ເກີດໃນເວລາເປັນຜົວເມັງກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ຖືວ່າເປັນລູກທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ຊັບສົມບັດທີ່ໄດ້ມາໃນເວລາທີ່ຜົວເມັງຢູ່ຮ່ວມກັນກ່ອນການລົບລ້າງ ການແຕ່ງດອງນັ້ນ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກຳມະສິດ.

ມາດຕາ 20 (ໃຫມ່). ສາເຫດຂອງການຢ່າຮ້າງ

ຜົວ ຫລື ເມັງຈະຂໍຢ່າຮ້າງກັນໄດ້ ເມື່ອມີສາເຫດໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້ :

1. ທຳມິດສະຈານ;
2. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫລື ປ້ອຍດ່າດ້ວຍຄວາມຫຍາບຊ້າຕໍ່ກັນ ຫລື ຕໍ່ພໍ່ແມ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ ຫລື ມີການປະພຶດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຢ່າງຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນ: ດື່ມເຫລາ ຫລື ຫລິ້ນການພະນັນເປັນອາຈິນ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຢູ່ນຳກັນໄດ້;
3. ໜີໄປໂດຍບໍ່ຄອບກັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ່າວ ຫລື ຊັບມາລ້ຽງຄອບຄົວ ເປັນເວລາ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ;
4. ຜົວໄປບວດເປັນພິກຂຸ, ສາມະເນນ ຫລື ຜ້າຂາວ ຫລື ເມັງໄປບວດເປັນ ນາງຂາວ ເລີຍ;
5. ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ ຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫ້າປີຂຶ້ນໄປ;
6. ເປັນພະຍາດ ຊຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຢູ່ນຳກັນໄດ້;
7. ເປັນຄົນເສັງຈິດຈົນບໍ່ສາມາດຈະຢູ່ນຳກັນໄດ້;
8. ບໍ່ສາມາດຮ່ວມປະເວນີທາງເພດ;
9. ຜົວເມັງຫາກບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຕໍ່ໄປໄດ້.

ມາດຕາ 21. ການພິຈາລະນາຄະດີຢ່າຮ້າງ

ເມື່ອຜົວເມັງ ຫລື ຜົວ ຫລື ເມັງ ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຢ່າຮ້າງແລ້ວ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງອົບຮົມໃຫ້ຜົວເມັງຄືນດີກັນ. ຖ້າວ່າເຂົາເຈົ້າ ຫາກບໍ່ສົມຍອມຄືນດີກັນໃນທັນໃດ ກໍຕ້ອງໃຫ້ເວລາເຂົາເຈົ້າໄປຄນຄົດ ໃນກຳນົດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ.

ພາຍຫລັງທີ່ຜົວເມັງ ຫາກບໍ່ສາມາດຄືນດີກັນໄດ້ແລ້ວ ສານກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ຜົວເມັງຢ່າຮ້າງກັນ ຖ້າເຫັນວ່າ ຜົວເມັງ ຫາກບໍ່ສາມາດດຳລົງຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນຕໍ່ໄປ, ບໍ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຮັກສາຄອບຄົວໄດ້. ໃນການຕັດສິນກ່ຽວກັບການຢ່າຮ້າງ ສານຕ້ອງວາງມາດຕະການປ້ອງກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ແລະ ຂອງຜົວ ຫລື ເມັງທີ່ບໍ່ສາມາດອອກແຮງງານ ເພື່ອດຳລົງຊີວິດໄດ້.

ພາຍຫລັງທີ່ສານໄດ້ຕັດສິນຢ່າຮ້າງແລ້ວ ສານຕ້ອງສຳເນົາຄຳຕັດສິນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດນັ້ນເປັນສອງສະບັບແລ້ວ ສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ ເພື່ອຈົດທະບຽນຢ່າຮ້າງ ແລ້ວມອບໃຫ້ຄູ່ຜົວເມັງຜູ້ລະສະບັບ.

ມາດຕາ 22. ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍຢ່າຮ້າງ

ຜົວບໍ່ມີສິດຈະຂໍຢ່າຮ້າງໄດ້ ໃນເວລາທີ່ເມັງພວມຖືພາມານ ຫລື ຫລັງຈາກທີ່ລູກນັ້ນເກີດມາບໍ່ທັນຮອດໜຶ່ງປີ.

ມາດຕາ 23. ການຮັກສາ ແລະ ລ້ຽງດູລູກ

ຖ້າວ່າຜົວເມັງ ຫາກບໍ່ເຫັນດີນຳກັນ ກ່ຽວກັບການຮັກສາ ແລະ ລ້ຽງດູລູກ ພາຍຫລັງການຢ່າຮ້າງແລ້ວ ສານຕ້ອງຕັດສິນມອບເດັກໃຫ້ຢູ່ນຳພໍ ຫລື ນຳແມ່ໂດຍຖືເອົາຕາມຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ.

ຜົວເມັງ ທີ່ໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນແລ້ວຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງແຍງ, ລ້ຽງດູ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມລູກ. ສານກຳນົດການໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການລ້ຽງດູລູກ ຈົນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຕາມການຕົກລົງຂອງຜົວເມັງ ຫລື ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວເມັງ ຫາກຕົກລົງກັນບໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 24. ການຮ້ອງຂໍຄ່າລ້ຽງດູ

ພາຍຫລັງການຢ່າຮ້າງກັນແລ້ວ ເມັງ ຫລື ຜົວທີ່ເຈັບເປັນເນື່ອງຈາກສາຍພົວພັນຜົວເມັງ ໃນເມື່ອກ່ອນ ແລະ ຂາດເຂີນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຈະລ້ຽງຕົນເອງໄດ້ ກໍມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ຜົວ ຫລື ເມັງຈ່າຍຄ່າລ້ຽງດູໄດ້ ໃນກໍລະນີທີ່ຝ່າຍທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຫາກມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແຕ່ການຈ່າຍຄ່າລ້ຽງດູນັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງປີ.

ມາດຕາ 25. ການເອົາກັນຄືນເປັນຜົວເມັງ

ຜົວເມັງທີ່ໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນແລ້ວ ຈະເອົາກັນຄືນອີກ ກໍຕ້ອງຈົດທະບຽນຄືນໃໝ່.

ຫມວດທີ 6
ຊັບສົມບັດຂອງຄູ່ຜົວເມັງ

ມາດຕາ 26. ຊັບເດີມ ແລະ ສິນສົມສ້າງ

ຊັບເດີມ ແມ່ນ ຊັບສົມບັດ ທີ່ຜົວ ຫລື ເມັງ ໄດ້ມາກ່ອນການແຕ່ງດອງ ຫລື ແມ່ນ ຊັບສົມບັດທີ່ ໄດ້ມາຈາກການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຈາກການມອບ ຫລື ການຍົກຊັບໃຫ້ຜົວ ຫລື ເມັງສະເພາະ ພາຍຫລັງການແຕ່ງດອງ ແລະ ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ຫລືປ່ຽນສະພາບໄປເປັນຊັບສິ່ງຂອງໃຫມ່ແລ້ວ.

ສິນສົມສ້າງ ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຄູ່ຜົວເມັງນັ້ນສ້າງສາ ແລະ ຫາມາໄດ້ໃນເວລາເປັນຜົວເມັງນຳ ກັນເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີມູນຄ່າສູງ

ມາດຕາ 27. ການນຳໃຊ້ສິນສົມສ້າງ

ຜົວເມັງ ມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ກ່ຽວກັບສິນສົມສ້າງ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າຈະແມ່ນຜົວຫລືເມັງ ຫາກ ເປັນຜູ້ຫາຊັບສິ່ງຂອງນັ້ນມາໄດ້. ຜົວເມັງ ມີສິດນຳໃຊ້ສິນສົມສ້າງ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງ ຄອບຄົວ. ສຳລັບສິດໄດ້ຮັບຫມາກຜົນ ແລະ ຊື່ຂາດກ່ຽວກັບສິນສົມສ້າງ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າສູງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບຄວາມເຫັນດີ ເຫັນພ້ອມນຳກັນເສັ້ງກ່ອນ.

ມາດຕາ 28. ການແບ່ງປັນຊັບສົມບັດຂອງຄູ່ຜົວເມັງ

ການແບ່ງປັນຊັບສົມບັດຂອງຄູ່ຜົວເມັງໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຊັບເດີມຂອງຝ່າຍໃດ ກໍ່ໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງຝ່າຍນັ້ນ;
2. ສິນສົມສ້າງຂອງຄູ່ຜົວເມັງ ໃຫ້ແບ່ງກັນຄົນລະເຄື່ອງເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ ຜົວ ຫລື ເມັງຫາກເປັນຜູ້ມີ ຄວາມຜິດຕໍ່ສາຍຜົວເມັງ ຫລື ຕໍ່ສິນສົມສ້າງ. ຝ່າຍທີ່ຜິດນັ້ນ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ ຫນຶ່ງສ່ວນສາມ ຂອງ ສິນສົມສ້າງເທົ່ານັ້ນ, ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫາກໄດ້ຢູ່ນຳຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນ ອາດຈະໄດ້ ຮັບສ່ວນແບ່ງປັນຫລາຍກ່ວາ ໂດຍແມ່ນສານຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນ.

ສິນສົມສ້າງ ຈະໄດ້ແບ່ງປັນກັນພາຍຫລັງທີ່ຜົວເມັງນັ້ນໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວ ເມັງ ຫາກໄດ້ແຍກກັນຢູ່ ຫລື ຜົວ ເມັງ ຫາກໄດ້ລັກເອົາສິນສົມສ້າງ ໄປນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ມີ ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ ຕໍ່ສິນສົມສ້າງນັ້ນ ອາດຈະແບ່ງປັນສິນສົມສ້າງ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນກໍ່ໄດ້.

ພາກທີ III

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກ

ໝວດທີ 1

ການຮັບຮູ້ເດັກເປັນລູກ

ມາດຕາ 29. ການໄດ້ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພໍ່ ແມ່ ແລະ ລູກ

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກ ແມ່ນ ເກີດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານການກຳເນີດຂອງເດັກ ທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ເດັກອາດຈະເກີດມາຈາກ ພໍ່ແມ່ ທີ່ແຕ່ງດອງນຳກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຫລື ເກີດຈາກ ພໍ່ແມ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງດອງນຳກັນ ແຕ່ຜູ້ເປັນພໍ່ ໄດ້ສະໝັກໃຈຮັບຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ເປັນພໍ່ຂອງເດັກນັ້ນແທ້ ຫລື ຜູ້ເປັນພໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ດ້ວຍຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 30. ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່

ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ ແມ່ນ ຈະເຮັດຂຶ້ນໄດ້ໃນກໍລະນີ ທີ່ລູກຫາກເກີດຈາກ ພໍ່ແມ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງດອງນຳກັນ.

ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ ໂດຍສະໝັກໃຈຕ້ອງໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງເດັກຍື່ນຄຳຮ້ອງຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງໃນຄຳຮ້ອງນັ້ນ ພໍ່ຂອງເດັກກໍຮັບຮູ້ວ່າຕົນເປັນພໍ່ແທ້ ແລະ ແມ່ ກໍເຫັນດີນຳຄຳຮ້ອງນັ້ນ. ຖ້າວ່າແມ່ຫາກເສັຽຊີວິດແລ້ວ ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ນັ້ນ ຈະເຮັດຄຳຮ້ອງແຕ່ຝ່າຍດຽວກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເດັກຫາກເຖິງກະສຽນອາຍຸແລ້ວ ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ ຈະເຮັດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີຄວາມເຫັນດີຂອງເດັກເທົ່ານັ້ນ. ການທີ່ພໍ່ຂອງເດັກໄດ້ແຕ່ງດອງກັບຍິງຜູ້ອື່ນແລ້ວນັ້ນ ກໍບໍ່ໃຫ້ເປັນອຸປະສັກ ຕໍ່ການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ແຕ່ຢ່າງໃດ.

ໃນເມື່ອຜູ້ເປັນພໍ່ຫາກປະຕິເສດວ່າ ຕົນບໍ່ໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງເດັກແລ້ວຜູ້ເປັນແມ່, ຜູ້ຮັບຮູ້ຜິດຊອບ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ກໍມີສິດເຮັດຄຳຮ້ອງເຊັນດຽວກັນ ເພື່ອໃຫ້ສານພິຈາລະນາ ຕັດສິນໃຫ້ຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່.

ສານຈະຕັດສິນໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີກໍລະນີດັ່ງນີ້:

ການຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະ ການສ້າງເສດຖະກິດລວມ ລະຫວ່າງ ແມ່ຂອງເດັກ ກັບຜູ້ຈະຮັບຮູ້ການເປັນພໍ່ ກ່ອນເດັກເກີດ;

ການເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກ ຫລື ການສຶກສາອົບຮົມລູກຮ່ວມກັນ;

ການມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນວ່າຜູ້ກ່ຽວເປັນພໍ່.

ມາດຕາ 31. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ສັນຊາດຂອງເດັກ

ພໍ່ແມ່ ເປັນຜູ້ມີສິດເລືອກຊື່ຂອງເດັກໃຫ້ຕາມໃຈມັກ ແລະ ຕາມການເຫັນດີນຳກັນ. ຜູ້ເປັນລູກມີສິດປ່ຽນຊື່ຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ ຖ້າວ່າຕົນຫາກເຖິງອາຍຸ ສິບແປດປີແລ້ວ.

ນາມສະກຸນຂອງເດັກ ແມ່ນ ໃສ່ຕາມນາມສະກຸນຂອງພໍ່ແມ່ ຖ້າວ່າ ພໍ່ແມ່ ຫາກຖືນາມສະກຸນດຽວກັນ.

ຖ້າວ່າ ພໍ່ແມ່ຫາກຖືນາມສະກຸນຕ່າງກັນ ເດັກອາດໃສ່ນາມສະກຸນຂອງພໍ່ ຫລື ຂອງແມ່ ກໍໄດ້ ຕາມການເຫັນດີຂອງພໍ່ແມ່ ຖ້າຫາກຕົກລົງກັນບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ເດັກຈະໃສ່ນາມສະກຸນ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ເມື່ອມີການຢ່າຮ້າງ ຫລື ຮັບຮູ້ວ່າການແຕ່ງດອງເປັນໂມຄະແລ້ວ ນາມສະກຸນຂອງລູກຈະບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ.

ຖ້າວ່າພໍ່ ຫລື ແມ່ ທີ່ລູກຍັງຢູ່ນຳ ຫາກຕ້ອງການໃຫ້ລູກໃສ່ນາມສະກຸນຂອງຕົນ ພາຍຫລັງການຢ່າຮ້າງ ຫລື ການຮັບຮູ້ການແຕ່ງດອງເປັນໂມຄະແລ້ວ ກໍມີສິດໃຫ້ລູກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸນັ້ນ ປ່ຽນນາມສະກຸນນຳຕົນໄດ້.

ສັນຊາດຂອງເດັກ ແມ່ນ ໃຫ້ກຳນົດຕາມສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່ ຖ້າວ່າ ພໍ່ແມ່ ຫາກມີສັນຊາດດຽວກັນ;

ເມື່ອພໍ່ແມ່ຫາກມີສັນຊາດຕ່າງກັນ ເດັກອາດຈະເອົາສັນຊາດຂອງພໍ່ ຫລື ແມ່ ກໍໄດ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດຫມາຍ ວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ.

ມາດຕາ 32. ພັນທະຂອງພໍ່ແມ່ ໃນການສຶກສາອົບຮົມລູກ

ພໍ່ແມ່ຕ້ອງສຶກສາອົບຮົມລູກຂອງຕົນ ໃຫ້ມີແນວຄິດຮັກຊາດ, ຮັກຄວາມກ້າວຫນ້າ ແລະ ມີແບບແຜນການດຳລົງຊີວິດທີ່ຜ່ອງໃສ, ກໍ່ສ້າງລູກໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ສັງຄົມ.

ຖ້າວ່າ ພໍ່ແມ່ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ໃນການສຶກສາອົບຮົມລູກ, ໃຊ້ສິດໃນການເປັນພໍ່ແມ່ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ການກະທຳຕໍ່ລູກຢ່າງໂຫດຮ້າຍ, ເຮັດສິ່ງຫຍາບຊ້າ ແລະ ບໍ່ຈົບງາມຕໍ່ລູກແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະຖືກສານປົດສິດໃນການເປັນພໍ່ແມ່, ແຕ່ພໍ່ແມ່ຍັງຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດພັນທະ ໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກຢູ່.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພໍ່ແມ່ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປົດສິດແລ້ວນັ້ນ ຫາກໄດ້ສ້າງຕົນດີຂຶ້ນ ສານກໍອາດຈະຄືນສິດໃນການເປັນພໍ່ແມ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 33. ພັນທະຂອງພໍ່ແມ່ໃນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ

ພໍ່ແມ່ ມີສິດ ແລະ ພັນທະເທົ່າທຽມກັນ ໃນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ, ພໍ່ແມ່ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຢ່າງຖືກກົດຫມາຍຂອງລູກ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ, ມີພັນທະປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ ຢູ່ໃນສານ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຖ້າວ່າເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫາກເຮັດສັນຍາໂດຍບໍ່ມີການເຫັນດີຂອງພໍ່ແມ່ແລ້ວ ພໍ່ແມ່ມີສິດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ເພື່ອໃຫ້ລົບລ້າງສັນຍາທີ່ເປັນໂມຄະ. ນອກຈາກນີ້ ພໍ່ແມ່ຍັງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງລູກຕົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການພິຈາລະນາຄະດີ ຊຶ່ງລູກຂອງຕົນເປັນຈຳເລີຍ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງແທນລູກຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34. ຊັບສົມບັດຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກ

ເມື່ອພໍ່ແມ່ຫາກຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ລູກຈະບໍ່ມີກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ພໍ່ແມ່ກໍບໍ່ມີກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດຂອງລູກ. ຖ້າວ່າຊັບສົມບັດຫາກເປັນຂອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ເວລານັ້ນພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ມີສິດຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດດັ່ງກ່າວ ຕາມລະບຽບການທີ່ບົ່ງໄວ້ສະເພາະ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີກຳມະສິດລວມລະຫວ່າງ ພໍ່ແມ່ກັບລູກ ສາຍພົວພັນໃນກຳມະສິດນັ້ນ ຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກຳມະສິດ.

ມາດຕາ 35. ພັນທະຂອງພໍ່ແມ່ໃນການເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກ

ພໍ່ແມ່ມີພັນທະເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກຂອງຕົນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ແລະ ລູກທີ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸແລ້ວ ແຕ່ຫາກຂາດຄວາມສາມາດອອກແຮງງານ.

ພັນທະລ້ຽງດູລູກນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ໄປ ເຖິງວ່າພໍ່ແມ່ຈະຍັງຢູ່ຮ່ວມກັນ ຫລື ຢ່າຮ້າງກັນແລ້ວກໍຕາມ, ຄ່າເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກອາດຈະຮ້ອງຂໍເອົາໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍບໍ່ມີອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງ ພ້ອງແຕ່ຢ່າງໃດ. ຈຳນວນເງິນທີ່ເປັນຄ່າເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ອາດຈະປ່ຽນແປງໄດ້ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ພໍ່ ແລະ ແມ່ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານຫລຸດຜ່ອນຄ່າເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູລູກ ໃນກໍລະນີທີ່ຕົນຫາກຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 36. ພັນທະຂອງລູກໃນການລ້ຽງດູ, ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອພໍ່ແມ່

ລູກມີພັນທະເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ ພໍ່ແມ່ທີ່ເຖາແກ່, ເຈັບເປັນ, ຂາດຄວາມສາມາດອອກແຮງງານ ແລະ ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ. ຈຳນວນເງິນຄ່າລ້ຽງດູພໍ່ແມ່ນັ້ນ ແມ່ນ ໃຫ້ພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກຕົກລົງກັນເອງ. ຖ້າຫາກຕົກລົງກັນບໍ່ໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງໃຫ້ສານເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສາມາດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງລູກ ແລະ ຈ່າຍເປັນແຕ່ລະເດືອນ.

ລູກອາດຈະພນຈາກພັນທະໃນການລ້ຽງດູພໍ່ແມ່ຂອງຕົນຖ້າວ່າພໍ່ແມ່ນັ້ນ ຫາກມີການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2

ການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ

ມາດຕາ 37. ການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ

ການເອົາລູກຂອງຜູ້ອື່ນມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ພໍ່ລ້ຽງ ແມ່ລ້ຽງ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ໃຫ້ຖືວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນຄືກັນກັບລູກຄົງ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົງ ແລະ ຫລານຄົງຂອງຕົນ. ສ່ວນເດັກຜູ້ນັ້ນ ຈະຫມົດສິດ ແລະ ພັນທະຈາກພໍ່ແມ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຄົງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 38. ເງື່ອນໄຂຂອງການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ

ລູກລ້ຽງ ຕ້ອງແມ່ນເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ. ພໍ່ລ້ຽງ ແມ່ລ້ຽງຕ້ອງແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸຊຶ່ງບໍ່ຖືກປົດສິດ ໃນການເປັນພໍ່ແມ່.

ໃນການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີການເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງຜົວເມັງ ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນັ້ນເສັ້ງກ່ອນ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ ພໍ່ ຫລື ແມ່ ຂອງເດັກຫາກໄດ້ຖືກປົດສິດ ໃນການເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຫລື ເປັນຜູ້ຫາຍສາບສູນ.

ຖ້າວ່າເດັກນັ້ນຫາກເຖິງກະສຽນອາຍຸ ສິບປີ ແລ້ວຕ້ອງໃຫ້ມີການເຫັນດີຂອງເດັກເອງຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 39. ລະບຽບກ່ຽວກັບການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ

ບຸກຄົນທີ່ຈະເປັນພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ນາຍບ້ານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ພາຍໃນກຳນົດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນຫນຶ່ງເດືອນ

ຖ້າເຫັນຄວນ ຈຶ່ງອອກຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນລູກລ້ຽງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ເຈາະຫນ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ ເພື່ອຈົດທະບຽນພາຍໃນກຳນົດ ສາມວັນ ແລ້ວມອບໃຫ້ພໍ່ລ້ຽງ ແມ່ລ້ຽງ.

ມາດຕາ 40. ການຮັກສາຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບການເປັນລູກລ້ຽງ

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບການເປັນລູກລ້ຽງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການເຫັນດີຂອງພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຫາກໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ຖ້າບໍ່ໄດ້ມີການເຫັນດີຂອງເຈາະຫນ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວ ບຸກຄົນນັ້ນ ກໍຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາຕາມວັກທີ 1 ຂອງມາດຕາ 95 ຂອງກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 41. ຜົນຂອງການເປັນລູກລ້ຽງ

ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ກັບ ລູກລ້ຽງ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບແຕ່ມີໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນຕົວໄປ.

ລູກລ້ຽງຕ້ອງໃສ່ນາມສະກຸນນຳພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຖ້າວ່າພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງຫາກຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ປຸງນາມສະກຸນ.

ສຳລັບເດັກທີ່ໃສ່ຊື່ມາກ່ອນແລ້ວ ຖ້າວ່າພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງຫາກເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມກໍອາດຈະປຸງນຳຊື່ໃໝ່ໃຫ້ເດັກກໍໄດ້. ໃນກໍລະນີທີ່ເດັກນັ້ນຫາກມີອາຍຸເຖິງ ສິບປີແລ້ວ ຈະປຸງນຳຊື່ໃໝ່ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກເດັກນັ້ນເສັ້ງກ່ອນ.

ມາດຕາ 42. ການສິ້ນສຸດການເປັນລູກລ້ຽງ

ການເປັນລູກລ້ຽງຈະສິ້ນສຸດລົງຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານເມື່ອມີການຮັບຮູ້ວ່າການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນເປັນໂມຄະ ຫລື ມີການລົບລ້າງການເປັນລູກລ້ຽງ.

ການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງຈະຖືວ່າເປັນໂມຄະ ຖ້າຫາກໄດ້ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການໃຊ້ເອກະສານປອມ ຫລື ໂດຍບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງໄດ້.

ການເປັນລູກລ້ຽງຊຶ່ງບໍ່ຕອບສະຫນອງຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ຫລື ພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງນັ້ນໄດ້ ຫລື ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ກໍຈະຖືກລົບລ້າງ.

ພໍ່ຄົງແມ່ຄົງ, ພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດກ່ຽວຂ້ອງກໍມີສິດຮ້ອງຂໍລົບລ້າງການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງໄດ້.

ຫມວດທີ 3

ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເດັກ

ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ

ມາດຕາ 43. ຫນ້າທີ່ຂອງຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ

ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດມີຫນ້າທີ່ລ້ຽງດູ, ສຶກສາອົບຮົມເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຊຶ່ງຂາດການເບິ່ງແຍງຈາກພໍ່ແມ່ທີ່ໄດ້ເສັ້ງຊີວິດ ຫລື ໄດ້ຖືກປົດສິດໃນການເປັນພໍ່ແມ່ ຫລື ເຈັບເປັນ ຫລື ຍ້ອນສາເຫດອື່ນ.

ຜູ້ປົກຄອງດັ່ງກ່າວຍັງມີຫນ້າທີ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ຫລື ຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 44. ລະບຽບການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບແຈ້ງການກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຂາດການເບິ່ງແຍງແລ້ວ ນາຍບ້ານຕ້ອງແຕ່ງ ຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຢ່າງຊ້າພາຍໃນ ຫນຶ່ງເດືອນ ໂດຍ ໃຫ້ເລືອກເອົາຈາກຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດ. ຍາດໃກ້ຊິດ ຫລື ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ຮັບເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລ້ວ ຈິ່ງໃຫ້ເລືອກເອົາບຸກຄົນອື່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະ ພຶດ.

ນາຍບ້ານ ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງດັ່ງກ່າວ ມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດການກວດກາການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຜູ້ປົກຄອງນັ້ນຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ຫ້າມແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ, ຜູ້ທີ່ ຖືກປົດສິດ ໃນການເປັນພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການປະພຶດບໍ່ເໝາະສົມ ມາເປັນຜູ້ປົກຄອງ.

ມາດຕາ 45. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານການປະພຶດ ມີສິດເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໃນການເຮັດສັນຍາ ແລະ ໃນການເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆ

ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ມີພັນທະລ້ຽງດູ, ສຶກສາອົບ ຮົມ, ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ການຮຳຮຽນ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 46. ການສິ້ນສຸດ ການເປັນຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ການເປັນຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນ ເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນຫາກເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດແລ້ວ. ນອກ ຈາກນີ້ ຖ້າວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນຫາກບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໄດ້ ຫລື ປະຕິບັດ ພັນທະຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວ ອາດຈະລົບລ້າງ ຫລື ປ່ຽນຜູ້ປົກຄອງນັ້ນກໍໄດ້.

ພາກທີ IV

ການນຳໃຊ້ກົດໝາຍຄອບຄົວລາວ ຕໍ່ຄົນຕ່າງປະເທດ,
ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ຕໍ່ພົນລະເມືອງລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ຫມວດທີ 1

ການແຕ່ງດອງ ແລະ ການຢ່າຮ້າງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວ ກັບຄົນຕ່າງປະເທດ,
ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ,
ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ມາດຕາ 47. ການແຕ່ງດອງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວ ກັບ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຄືກັນກັບພົນລະເມືອງ ລາວ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນແຕ່ງດອງ ແລະ ຄອບຄົວ.

ການແຕ່ງດອງລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວກັບ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍຄອບຄົວລາວສະບັບນີ້ເຖິງວ່າ ກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ຜູ້ຂໍແຕ່ງດອງນັ້ນ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ງດອງກັບຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ໃຫ້ມີເມັງຫລາຍຄົນກໍຕາມ.

ການຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງລະຫວ່າງ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວອາດຈະເຮັດຂຶ້ນຢູ່ສະຖານທູດ ຫລື ກົງສູນຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍໄດ້.

ການຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງ ລະຫວ່າງຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍຄອບຄົວລາວສະບັບນີ້. ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວທີ່ແຕ່ງດອງ ກັບ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດນັ້ນ ຕ້ອງໄປຈົດທະບຽນຢູ່ນຳເຈາະໜ້າທີ່ທະບຽນຄອບຄົວລາວ.

ລະບຽບການແຕ່ງດອງລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວ ກັບຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແມ່ນ ໃຫ້ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 48. ການຢ່າຮ້າງລະຫວ່າງ ພົນລະເມືອງລາວ ກັບ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ການຢ່າຮ້າງ ລະຫວ່າງ ພົນລະເມືອງລາວ ກັບ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດດ້ວຍກັນຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງກົດໝາຍຄອບຄົວສະບັບນີ້.

ການຢ່າຮ້າງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວ ກັບຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ນອກດິນແດນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດນັ້ນ.

ຫມວດທີ 2

**ການແຕ່ງດອງ ແລະ ການຢ່າຮ້າງ
ລະຫວ່າງ ພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ**

ມາດຕາ 49. ການແຕ່ງດອງລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ການແຕ່ງດອງລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດຕ້ອງໃຫ້ສະຖານທູດ ຫລື ກົງສູນລາວຮັບຮູ້ນຳ.

ລະບຽບການແຕ່ງດອງລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຄອບຄົວລາວ.

ລັດຮັບຮູ້ການແຕ່ງດອງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍຄອບຄົວສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 50. ການຢ່າຮ້າງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ການຢ່າຮ້າງ ລະຫວ່າງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍກັນຢູ່ຕ່າງປະເທດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດນັ້ນ ຖ້າວ່າຄູ່ຜົວເມັງ ຫາກຢູ່ປະເທດນັ້ນ.

ໃນເມື່ອຜົວ ຫລື ເມັງຫາກຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວແລ້ວ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຄອບຄົວສະບັບນີ້.

ຫມວດທີ 3

ການເອົາເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວມາເປັນລູກລ້ຽງ

ມາດຕາ 51. ການເອົາເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວມາເປັນລູກລ້ຽງ

ຄົນລາວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຈະເອົາເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຊຶ່ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ໃຫ້ເຮັດຢູ່ສະຖານທູດ ຫລື ກົງສູນລາວ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຄອບຄົວລາວ. ຖ້າວ່າພໍ່ລ້ຽງແມ່ລ້ຽງ ຫາກບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງລາວແລ້ວ ການເອົາເດັກມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວເສັງກ່ອນ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຈະເອົາເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຊຶ່ງຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວ ຈະເອົາເດັກທີ່ເປັນ ຄົນຕ່າງປະເທດ ຫລື ຄົນຕ່າງດ້າວ ຊຶ່ງຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມາເປັນລູກລ້ຽງແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍຄອບຄົວລາວ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ລົງຄະແນນສຽງຮັບຮອງເອົາ ຢ່າງເປັນເອກະສັນ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນຄົບຄະນະ ເທື່ອທີ ຫ້າ ຂອງສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ (ຊຸດທີ II) ໃນວັນທີ 29/11/90 ເວລາ 15 ໂມງ 00.

ປະທານສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ
ໜູຮັກ ພູມສະຫວັນ